EJCTS

www.ejcts.mayas.info

Emperor Journal of Classical Tamil Studies

ISSN: 2582-2977

www.ejcts.mayas.info

DOI-http://dx.doi.org/10.35338/EJCTS.2019.1203

© மாயாஸ் பதிப்பகம்

Volume - I

Issue - 2

November – 2019

நாட்டுப்புறக்கதைகளில் சமூகஅதிக்க எதிர்ப்புணர்வு

சா. சாம்ராஜ், சா. சவரிமுத்து

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

உதவிப் பேராசிரியர்

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி தாம்பரம் சென்னை - 59

இக்கட்டுரையானது நாட்டுப்புறக்கதைகள் எவ்வாறு சமூகஅதிக்க எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது.

நாட்டுப்புறவியல்

1846 ஆம் ஆண்டு வில்லியம்ஜான்தாமஸ் என்ற அறிஞரால் folklore என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டது. folklore என்ற சொல் தமிழில் நாட்டுப்புறவியல் என்று வழங்கப்படுகிறது. பழக்கவழக்கங்கள், நடத்தைமுறைகள், சடங்குகள், மூடப்பழக்கவழக்கங்கள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள் போன்றவை நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் என வில்லியம்ஜான்தாமஸ் முன்மொழிந்தார் (என். பக்தவச்சலரெட்டி, ஆறு. இராமநாதன் 2003:15). ஐரோப்பாவில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இருந்து வழக்காறுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்த சேகரிப்புகள் அரசியல் அதிகாரம் கோரும் போராட்டங்களின் அடையாளமாக கட்டமைக்கப்பட்டன (ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் 2005:1). 1835 ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் கிரிம்சகோதரர்கள் தேசியம் பற்றிய தீவிரப்பற்றால் வழக்காறுகளைச் சேகரித்தனர். வழக்காறுகள் பழம் மரபுகள் என இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் சமயம் பரப்ப வந்த யேசு சபையை சேர்ந்த ஜான் லாசரஸ் பழமொழிகளை சேகரித்தார். இந்த சேகரிப்பு மக்களை பற்றிய புரிதலுக்கு பயன்பட்டது. இந்த சேகரிப்புகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆய்வுகளாக மாற்றம் பெற்றன. ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்க, ரஷ்யா, பின்லாந்து, ருமேரியா, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகளிலும் வழக்காறு பற்றிய ஆய்வுகள் இதே காலகட்டத்தில் தொடங்கிவிட்டன. தொடக்கால வழக்காற்று ஆய்வுகள் மானிடவியல், மொழியியல் அறிஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாக அமைப்பியல், செயல்பாட்டியல், உளவியல் போன்ற கோட்பாட்டு ஆய்வுகளும் தோன்றின.

வழக்காறுகளின் செயல்பாடுகள்

வழக்காறு பற்றிய தொடக்ககால ஆய்வுகள் நாட்டுப்புற வழக்காறு என்றால் என்ன? அது எங்கே தோன்றுகிறது? அது எவ்வாறு பரவுகிறது? போன்ற வினாக்களை முன்வைத்தன. பனுவலை ஆராய முயன்றதே இந்த வினாக்களுக்கான காரணமாகும். இரசனை, வடிவம், இலக்கிய நயம் போன்றவை பனுவல் ஆய்வில் முன்னிறுத்தப்பட்டது. இவற்றையே வழக்காறுகளின் செயல்பாடுகள் என்றும் முதலில் நம்பப்பட்டது. இந்த ஆய்வுகளை ஆலன் டண்டிஸ் எதிர்த்தார். நாட்டுப்புற வழக்காறு மக்களுக்காக என்ன செய்கிறது? ஒரு பாடகன் ஏன் பாடுகிறான்? பார்வையாளர்கள் எப்போது எங்கெல்லாம் அது நிகழ்த்தப்படும் போது பார்கிறார்கள் என்ற வினாக்களுக்கு விடைகாணுதலே நாட்டுப்புற வழக்காற்று ஆய்வுகள்

என்கிறார் ஆலன் டண்டிஸ். வழக்காறுகள் கல்வியில் உதவுவது, குழுக்களுக்குள் ஒத்த உணர்வுகளை உருவாக்குவது, தனி ஒருவர் தன்னைச் சிறந்தவராகவோ அல்லது பிறரைக் கட்டுப்படுத்தவோ சமூகத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வழிகளைத் தருவது, சமூக எதிர்ப்புணர்வை சுமந்து செல்லும் வாகனமாகப் பயன்படுவது, கனவு எதார்த்தத்திலிருந்து இன்பமாகத் தப்பிக்க உதவுவது, சோர்வான வேலைகளை விளையாட்டானதாக மாற்றுவது என்ற இவைகளே வழக்காறுகளின் செயல்பாடுகள் என ஆலன் டண்டிஸ் கூறுகிறார் (என்.பக்தவச்சலரெட்டி, ஆறு.இராமநாதன் 2003:32).

வழக்காறுகளில் சமூக எதிர்ப்புணர்வு

ஆலன் டண்டிஸ் கூறிய வழக்காற்று செயல்பாடுகளில் சமூக எதிர்ப்புணர்வும் ஒன்று. எல்லாக் காலக்கட்டத்திலும் எதிர்ப்புணர்வை வழக்காறுகள் பதிவு செய்கின்றன. குறிப்பாக சமூக எதிர்ப்புணர்வை நாட்டுப்புறக்கதைகள் தொடர்ந்து பதிவு செய்துவருகின்றன. சமூக எதிர்ப்புணர்வு நாட்டுப்புறக்கதைகள் அதிகாரத்தால், அரசியலால், வர்க்பேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடியதாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக இரண்டு சமூக எதிர்ப்புணர்வு நாட்டுப்புறக்கதைகளை காண்போம்.

கதை 1

ஒரு எடத்துல ஒரு பிடாரி. மழக்காலமாச்சேன்னு வெளில எங்கயும் போவம, ஊட்லயே இருந்துச்சாம். இன்னொரு பிடாரி இன்னாபண்ணுச்சி, தங்கரத்துக்கு எடம் இல்லியேன்னு, இதுகிட்ட ஒண்டரத்துக்கு வந்துச்சாம். வந்துட்டு யக்கா காத்தடிக்குது மழ பெய்யுது அல்லி மரமெல்லாம் தும் பறக்குது யக்கா கொஞ்சம் எடங்கொடேனு கேட்டுச்சி. அப்போ இந்தப் பிடாரி, இப்பத்தான் நெல்லுக்குத்துறேன்னு சொல்லிச்சாம். கொஞ்ச நேரம் பொருத்து, காத்தடிக்குது மழ பெய்யுது அல்லி மரமெல்லாம் தும் பறக்குது யக்கா கொஞ்சம் எடங்கொடேனு கேட்டுச்சாம். அடிப்பாவி, இப்பதான் ஓர வெச்சிக்கிறன்னுச்சி. மறுபிடையும் அதே பாட்டப்பாட, இப்பதாண்டி சோறு வடிச்சிக்கிறன்னு சொல்லிச்சாம். மறுபிடையும் அதேமாரி கேக்கவோ, பாவமுன்னு குந்த எடங்குடுத்துச்சாம் பாரு, கட்சில அந்த ஊட்ல இருந்த பிடாரிய ஒண்டவந்தது வெரட்டியடிச்சிடுச்சாம் (சி.முத்துக்கந்தன் 2005:16)

கதை 2

ஒரு சத்தரத்துத் திண்ணையில் முனு பேர் படுத்திருந்தார்கள். அதில் ஒருவன் நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். மற்ற இருவரும் ஊர்க்கதைகளைப் பேசிப்பொண்டிருந்தார்கள். இவர்களின் பேச்சித் தொண தொணப்பு முதல் நபரின் தூக்கத்தை கலைத்துவிட்டது. பின்னர் அந்த முதல் நபர் இருவரின் பேச்சை உற்று கவனித்தார். அந்த பேச்சானது ஒவ்வொரு ஜாதியிலுள்ள பொம்பளைகள் எப்படி தங்கள் தங்கள் புருஷன்மார்களுக்கு தெரியாமல் அடுத்த ஜாதிக்காரனோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அலசி்கொண்டிருந்தார்கள். எந்த ஜாதியும் அதில் தப்பவில்லை; அவர்கள் ஜாதியை தவிர. அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த நபர் தூக்கம் கலைந்தவர் போல எழுந்தார். அந்த இருவரும் அந்த நபரை பார்த்து, எந்த ஊர்? ஏந்த வர்ணம்? ஏன கேள்வி கேட்டனர். அதற்கு அந்நபர் தனது தந்தை ஒரு ஜாதி என்றும் தாய் உங்கள் ஜாதி என்று கூறி அந்த இடத்தை விட்டுச் சென்றார். அதற்கு மற்ற இருவர் சே நம்ம ஜாதியும் கெட்டுப் போச்சோ என்று கூறி தலையை தொங்கப்போட்டனர் (கி.இராஜநாராயணன் 2008:3).

முதல் கதையில் வரும் பிடாரி என்ற உருவகப்படைப்பு எவ்வாறு வந்தேறிகள் பூர்வக்குடிகளை அவர்களின் நிலங்களை பரித்து ஆளுமை செய்கின்றனர் என்பதை குறிக்கிறது. வழக்காறு பண்பாட்டின் எச்சம் இல்லை என்பதையும் இக்கதை எடுத்துரைக்கிறது. நிகழ்காலத்திலும் இது போன்றவை நம் சமூகத்தில் நடைபெறுத்தான் செய்கிறது. இந்த நிகழ்வினை எதிர்க்கும் போக்கு வழக்காறுகளில் குறிப்பாக நாட்டுப்புறக்கதைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இரண்டாம் கதை ஜாதி உணர்வால் மனிதர்கள் தங்களுக்குள் எவ்வாறு தவறான எண்ணங்களைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை குறிக்கிறது. ஜாதி என்பது மனிதனால் அதிகாரத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று. இந்த ஜாதி அதிகாரத்தை வைத்து மக்களை அடிமைப்படுத்துவோர் தங்களை புனிதர்களாக எண்ணுகின்றனர். அவர்களுக்கு கீழ் உள்ளோரை நிறம், உணவு, பேசும்மொழி, சமயம் என்ற அடிப்படையில் ஒடுக்குகின்றனர். இதனை எதிர்க்கும் விதமாக இரண்டாம் கதை அமைந்துள்ளது.

இந்த கதைகள் எவ்வாறு எதிர்ப்புக்களை மீறி செயல்படுகிறது என்ற வினா எழலாம். அதற்கான விடை பின்வருமாறு அமைகிறது. நாட்டுப்புற வழக்காறுகளுக்கு ஆசிரியராக எந்த ஒரு தனி நபரையும் குறிப்பிட முடியாததால் இவ்வழக்காறுகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு குழுவின் வெளிப்பாடு. எனவே கதைச் சொன்னவரையோ, பாடல் பாடினவரையோ அதன் கருத்துக்களுக்காகத் தண்டிக்க முடியவில்லை. கதைக்கருத்தை அல்ல, சமூகத்தின் குரலையே எதிரொலிக்கிறார்கள். வழக்காறுகள் ஒவ்வொரு காலத்தின் அரசியலையும் எதிர்குரலையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் தளங்களினால் மேலாண்மை செலுத்தும் மேட்டிமைவாதிகளுக்கும், அவர்களுக்குத் துணை புரியும் அரசு இயந்திரம், சமயத்தலைவர்கள் ஆகியோருக்கும் எதிராக ஒலிக்கும் அடித்தள மக்களின் குரலே இங்கு எதிர்க்குரல் எனப்படுகிறது.

முடிவாக வாய்மொழி வழக்காறான நாட்டுப்புறக்கதைகளில் எதிர்க்குரலானது இழையோடி காணப் படுகிறது. இதைக் கண்டறிந்தால் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட கால சமூகத்தில் நிலவிய ஆதிக்க அரசியலையும், அதற்கெதிரான உழைக்கும் மக்களின் எதிர்க்குரலையும் நாம் அறிந்துக்கொள்ள முடியும்.

பார்வை நூல்கள்

1. நாட்டார் வழக்காற்றியல் அரசியல் - ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
2. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு - சு.சக்திவேல்
3. நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாட்டுப் பார்வைகள் - என்.பக்தவத்சலரெட்டி, ஆறு.இராமநாதன்
4. நாட்டுப்புறக் கதைக் களஞ்சியம் - கி.இராஜநாராயணன்
5. காஞ்சிபுர வட்டார மக்கள் கதைகள் - சி.முத்துக்கந்தன்